

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3112

гр. София, 14.04.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в закрито заседание на 14.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

като разгледа дело номер **404** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал.2, предложение последно от АПК във връзка с чл. 172, ал. 6 и чл. 171, т. 2а, б. „а” от Закона за движение по пътищата. /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на К. Б. Г., ЕГН: от [населено място] срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 21-4332-006556/19.11.2021 г. на длъжностно лице при отдел „Пътна полиция” – СДВР.

По делото е направено искане 08.02.2022г. за спиране на изпълнението на допуснато от закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 21-4332-006556/19.11.2021 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.2а, б. „а“ ЗДвП- Прекратяване регистрацията на лек автомобил „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на К. Г..

По искането съдът се е произнесъл с Определение № 1053/09.02.2022 г., с което е отхвърлил искането на К. Б. Г., което е влязло в законна сила на 25.02.2022г.

По делото допълнително е направено искане от 11.04.2022г. по реда на чл. 166, ал. 4 вр. ал.2, предложение последно от АПК за спиране на изпълнението на допуснато от закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 21-4332-006556/19.11.2021 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.2а, б. „а“ ЗДвП- Прекратяване регистрацията на лек автомобил „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на К. Г. въз основа на нови обстоятелства.

Съдът като взе предвид изложеното от жалбоподателя, намира, че се касае до искане за спиране предварително изпълнение на атакувания административен акт по смисъла на чл. 166, ал. 4 вр. ал.2, предложение последно от АПК. Искането е процесуално допустимо като подадено от надлежна страна – адресат на наложената принудителна административна мярка, чиято законосъобразност е оспорена по съдебен ред. Разгледано по съществото същото е основателно по следните съображения:

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от същия кодекс. Съгласно чл. 166, ал. 4 вр. ал.2, предложение последно от АПК изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

В искането е посочено, че К. Б. Г. е лице на почтена възраст /72 години/ с влошено здраве. Към настоящия момент същият страда от редица заболявания като например: нарушения на дихателната функция /обструктивен вентилаторен синдром/, херния, двустранна гонартроза и др., за които към настоящата молба са приложени доказателства. Във връзка с изброените заболявания, през последните години жалбоподателят е претърпявал оперативни интервенции и последващо лечение, но въпреки това, както и от естествени дегенеративни изменения, към настоящия момент той е лице с трайно увредено общо състояние.

Поради зачестили болки в коленете и глезените, на 04.04.2022 г. е посетил лекар-хирург. Видно от лекарското заключение с изх. № 604 пациентът е с операция на десен глезен и лява колянна става, изпитва хронична болка и е трудно подвижен. Поставена е диагноза двустранна гонартроза; състояние след талукрурална фрактура. Направеното медицинско заключение и отправените препоръки са следните: „Пациентът е с операция на десен глезен и лява колянна става. Установено охлузване в областта на ставата на колянното и глезенната става. Хронична болка и отоци. Трудно подвижен. Куца при ходене. Налага се да се провеждат контролни прегледи и лечение със ставни инжекции. Да е на облекчен двигателен режим.“

Посочва, че невъзможността да ползва личния си автомобил създава значителни затруднения и при упражняване на правото му на труд, което е непосилно за него предвид влошеното му състояние. Последното е и в резултат на невъзможността да ползва личния си автомобил.

Излага също, че съгласно чл. 48 и чл.52 от Конституцията на република България здравето на гражданите и правото им на труд се ползват с държавна закрила.

Към искането представя подробна медицинска документация, удостоверяваща твърденията в искането си, а именно: 1. Медицинско направление изх. № 604 от 04.04.2022 г.; 2. Рентгенография на лява колянна става от 20.03.2017 г.; 3. Рентгенография на гръбначни прешлени от 04.02.2021 г.; 4. Епикриза от УМБАЛ „С.“ от 13.11.2021 г.; 5. Фактура [ЕГН] от 13.11.2019 г.; 6. Лична амбулаторна карта; 7. Медицинско направление от 20.03.2017г.; 8. Епикриза

ИЗ 3415 ОТ01.02.2019 г.; 9. Амбулаторен лист №351 от 20.03.2017 г.; 10. Амбулаторен лист №521 от 23.03.2017 г.

В конкретния случай спрямо К. Б. Г. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а” от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на административните актове по чл. 171, т. 1 не спира изпълнението на наложената административна мярка.

По силата на чл. 166, ал. 2 във връзка с ал. 4 от АПК, условията при които може да бъде спряно допуснатото от закона предварително изпълнение на мярката са следните: – то да причинява на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Тъй като съда е отхвърли веднъж искане за спиране, в настоящия случай са налице предпоставките на чл. 166, ал. 4 вр. ал.2, предложение последно от АПК . Съгласно чл. 166, ал. 4 вр. ал.2, предложение последно от АПК изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. С оглед на това, предпоставка за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение, е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал.1 от АПК. В тежест на жалбоподателя в административния процес, особено в случаите на допуснато предварително изпълнение по силата на закона, е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

В конкретния случай от страна на Г. са представени доказателства – медицински документи, които обосновават основателността на искането и твърденията в него. От доказателствата по делото се установява, че К. Б. Г. е лице на възраст /72 години/ с влошено здраве. Към настоящия момент същият страда от редица заболявания като например: нарушения на дихателната функция /обструктивен вентилаторен синдром/, херния, двустранна гонартроза и др., за които към настоящата молба са приложени доказателства. Във връзка с изброените заболявания, през последните години жалбоподателя е претърпявал оперативни интервенции и последващо лечение, но въпреки това, както и от естествени дегенеративни изменения, към настоящия момент той е лице с трайно увредено общо състояние.

Поради зачестили болки в коленете и глезените, на 04.04.2022 г. е посетил лекар-хирург. Видно от лекарското заключение с изх. № 604 пациентът е с операция на десен глезен и лява колянна става, изпитва хронична болка и е трудно подвижен. Поставена е диагноза двустранна гонартроза; състояние след талукрурална фрактура. Направеното медицинско заключение и отправените препоръки са следните: „Пациентът е с операция на десен глезен и лява колянна става. Установено охлузване в областта на ставата на колянното и глезенната става. Хронична болка и отоци. Трудно подвижен. Куца при ходене. Налага се да се провеждат контролни прегледи и лечение със ставни инжекции. Да е на облекчен двигателен режим.“

С тези доводи се аргументира, че предварителното изпълнение на заповедта би могло да причини значителни и трудно поправими вреди, които биха могли да се противопоставят по тежест и значимост на презумирания интерес, в чиято защита е допуснато предварителното изпълнение на акта.

Следва да се отбележи, че всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобства и засяга правната сфера на техните адресати. Принудата обаче не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171, ал. 1 от ЗДвП. Необходимостта от прилагането ѝ би била отхвърлена при съдействие от страна на жалбоподателя и доказване, че не е нарушил правилата разписани в ЗДвП.

При допуснато от закона предварително изпълнение, за да се спре изпълнението на издадения административен акт, следва не просто да са налице вреди, а същите следва да са трудно поправими и да е налице особено важен интерес, какъвто от страна на жалбоподателя се доказва.

Изложеното в жалбата твърдение, придружено с доказателства че предварителното изпълнение на заповедта ще му причини големи неудобства, според съда е достатъчно, за да се приеме, че от заповедта ще настъпят значителни или трудно поправими вреди.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2, предложение последно от АПК вр. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА по искане на К. Б. Г. [ЕГН], предварителното изпълнение на ЗАПОВЕД за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-006556/19.11.2021 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.2а, б. „а“ ЗДвП-Прекратяване регистрацията на лек автомобил „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на К. Б. Г. [ЕГН], с адрес: [населено място], ж.к. Б. № 22.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд, в 7-дневен срок от съобщението.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: